

המועצה הציבורית להגנת הפרטיות

כ"ו בתמוז תש"ע
8 ביולי 2010

לכבוד
השר יעקב נאמן
שר המשפטים ויו"ר ועדת השרים לענייני חקיקה
ירושלים

השר נאמן הנכבד,

הנדון: טיוטת חוק רשות ארצית למדידה והערכה בחינוך, התש"ע - 2010

לאחרונה נמסר למועצה הציבורית להגנת הפרטיות (להלן – המועצה) כי טיוטת חוק רשות ארצית למדידה והערכה, התש"ע-2010 תובא לדיון בוועדת השרים לענייני חקיקה בקרוב. בטיטת החוק הסדרים מפורטים הנוגעים לאיסוף מידע אישי על תלמידים, על משפחותיהם ועל עובדי חינוך ולאגירת מידע זה במאגר מידע. כיוון שכך, החליטה המועצה לדון בטיטת החוק ולגבש המלצות לגביה. נוסח הטיוטה הועבר למועצה לפני כעשרה ימים, והמועצה קבעה דיון דחוף בנושא, שהתקיימה ביום 6.7.10, בהשתתפות פרופ' מיכל בלר, מנכ"לית ראמ"ה, ונציגים אחרים של ראמ"ה. בעת הדיון נמסר לנו כי הטיוטה תוקנה, והוגש לנו נוסח מתוקן של ההצעה, שאף הוא – כך נאמר – אינו נוסח סופי. אתמול בשעות אחר הצהריים קיבלתי נוסח נוסף הנושא תאריך 7.7.10, והוא הנוסח אליו אתייחס בהמשך. ואולם נמסר לי היום, כי נוסח זה עדיין אינו הנוסח הסופי שיובא בפני ועדת השרים.

אף כי נוסח ההצעה עובר שינויים תכופים, ואף כי טיוטת החוק אינה מופיעה בסדר היום של ישיבת ועדת השרים הקרובה שפורסמה על ידי מזכירות הממשלה, נמסר לי שיתכן שהטיוטה תידון בוועדת השרים כבר ביום א' הקרוב (11.7.10). על כן, למען הזהירות ובשל חשיבות העניין, אנו רואים לנכון להעביר אליך הערות והמלצות - ולו ראשוניות - לפני שתדון ועדת השרים בהצעה מורכבת זו.

כללי

התכליות שלשמן הוקמה ראמ"ה ושהביאו ליוזמת החקיקה הן ללא ספק חשובות וראויות. פרופ' בלר הציגה בפנינו את המשימות העומדות בפני ראמ"ה למען שיפור החינוך של ילדי ישראל, הן מבחינת ההישגים לימודיים והן מבחינת סביבת הלימודים. אין חולק על הצורך במחקר, במדידה ובהערכה בתחום

המועצה הציבורית להגנת הפרטיות

החינוך, ועל הצורך בהשתלבותה של מדינת ישראל בפעולות הערכה על פי אמות מידה בינלאומיות מקובלות.

לצד זאת, אף אין חולק על כך שיש לבצע פעולות אלו תוך מזעור הפגיעה בפרטיותם של התלמידים ושל עובדי החינוך. אך עיון בטיוטת החוק מגלה כי ההצעה היא להקנות לראמ"ה סמכויות מרחיקות לכת לאיסוף מידע אישי, במיוחד על אודות תלמידים במערכת החינוך, ולהקים מאגר מידע המכיל כמות עצומה של מידע אישי מזוהה על כל תלמידי ישראל. ניכר בטיוטת החוק שניתנה הדעת לסוגיית הגנת הפרטיות, אך בנוסח שהתגבש טמונות עדיין סכנות גדולות לפרטיותם של התלמידים ושל בני משפחתם, ולאור סוגי המידע הרבים שייאספו ויישמרו במאגר, ניתן יהיה להוציא מן המאגר פרופיל רחב למדי על כל תלמיד - הישגיו, הרגליו, ביתו, הרקע המשפחתי שלו ועוד.

תזכיר החוק פורסם על ידי משרד החינוך לפני זמן רב. הוא לא כלל הוראות מפורטות בנושא איסוף מידע והקמת מאגר מידע, ופרסום התזכיר לא עורר (ככל הידוע לנו), מטבע הדברים, תגובות של הציבור ושל גופים ציבוריים בנושא זה. טיוטת החוק שונה בתכלית מהתזכיר שהפיץ משרד החינוך להערות הציבור. למעשה, הצעת החוק, שיש לה השלכה על מרבית המשפחות בישראל, כלל לא הובאה לידיעת הציבור לשם קבלת הערות ועמדות.

במצב דברים זה, נכון יהיה – וכך היה מקובל לא-פעם בעבר – לפרסם תזכיר חדש ומעודכן, ולאפשר לציבור ולגופים הנוגעים בדבר להעיר הערות לגביה. הופתעתי לשמוע, כי לא זו בלבד שאין כוונה לעשות כן, אלא שקיימת אפשרות שטיוטת החוק תידון כתוספת לסדר היום בשיבת ועדת השרים ביום ראשון הקרוב; לא זו בלבד שהציבור לא יקבל הזדמנות להביע עמדה לפני הדיון, אלא שהצעה מורכבת ובעייתית זו אפילו לא תובא בפני חברי ועדת השרים מבעוד מועד. דומה כי אין זו דרך ראויה לדון בהצעה אשר יש לה השלכות על זכויות היסוד של תושבי המדינה בכלל ועל ילדי ישראל בפרט.

המלצתו הראשונה היא אפוא שלא לקיים דיון בוועדת השרים עד אשר תופץ ההצעה הנוכחית כראוי. רצוי ונכון שהדבר ייעשה כתזכיר חדש, אך למצער (אף כי לדעתנו אין די בכך) – על ידי הכללת הנושא בסדר היום הרגיל של ועדת השרים זמן מספיק מראש, על מנת שהשרים יוכלו להכיר אותה ועל מנת שהציבור ייחשף אליה ולו רק עם פרסום סדר היום באתר האינטרנט של משרד ראש הממשלה.

המועצה הציבורית להגנת הפרטיות

מידע משווה

כאשר מוצעת הצעה לאפשר איסוף מידע בקנה מידה רחב והקמה של מאגר מידע עצום, מן הראוי לבחון את ההסדרים הנהוגים באותו נושא במדינות העולם. הדבר נכון במיוחד במקרה זה, כאשר אחד מתפקידי ראמ"ה הוא להשתלב בפעולות בינלאומיות למדידה ולהערכה של מערכת החינוך, לפי אמות מידה בינלאומיות. ביקשנו לקבל מידע מנציגי ראמ"ה על אודות ההסדרים החוקיים הקיימים במדינות אחרות, אך כל שנמסר לנו הוא שיש שונות רבה בין מדינה למדינה. לא הופנינו לחוקים הדומים לחוק המוצע כאן.

הזמן המועט שעמד לרשותנו, וכן המשאבים המוגבלים של המועצה, אינם מאפשרים לנו להציג בפניך תמונה לגבי המצב המשפטי במדינות אחרות. דומה כי זה תפקידו של הגוף היוזם. כל שנוכל לציין בשלב זה הוא, שעיון חטוף בחוק האמריקני העוסק בתחום זה מגלה, כי הקונגרס נתן דעתו לבעייתיות של הקמה מאגר של מידע אישי על תלמידים, וקבע ב - Education Sciences Reform Act of 2002, בסעיף 182 לחוק (שכותרתו Prohibitions) כי אין באותו חוק כדי להתיר הקמה של מאגר מידע ארצי של מידע אישי מזהה. עיון ראשוני זה אינו מאפשר, כמובן, לקבל תמונה על המצב המשפטי בארצות הברית, ונראה כי לפני קידום החקיקה יש לברר מה המצב החוקי במספר מדינות מרכזיות בחו"ל שהתנסו באותו צורך לאזן בין צרכי הקידום של מערכת החינוך לבין הגנה על פרטיותם של תושבי המדינה.

אנו ממליצים לבקש ממשרד החינוך להכין סקירה על המצב המשפטי במספר מדינות אחרות, כדי ללמוד כיצד קודמה המטרה של הערכה ומדידה במערכת החינוך תוך שמירה מרבית על פרטיותם של תלמידים ותושבים אחרים.

איסוף המידע

הזמן הקצר העומד לרשותנו והשינויים התכופים בהצעה אינם מאפשרים לנו להעיר על כל פרטי ההצעה בצורה מספקת או להציע חלופות לסעיפי ההצעה. ניאליץ להסתפק בהעלאת מספר נקודות על קצה המזלג:

סעיף 21(ב) – הסעיף קובע כי המידע ייאסף בדרך שתמנע זיהוי התלמיד "על ידי מי שאינו מוסמך לכך". החוק אינו מציין מי יהיה "מוסמך לכך", ובלי הגדרה כזאת, אין להגבלה זו ערך רב. אין ההצעה מציינת אפילו אמת מידה לקביעה מי יהיו המוסמכים. יש לוודא שלא יוסמכו עובדי גופים פרטיים המבצעים עבודה עבור ראמ"ה בדרך של מיקור חוץ. אנו מניחים שהכוונה אף אינה שמידע יעמוד לרשות הצוות של

המועצה הציבורית להגנת הפרטיות

מוסדות החינוך. מנכ"לית ראמ"ה מסרה לנו כי הכוונה היא לעובדי ראמ"ה בלבד, ואם כך הדבר יש לכתוב את הדברים במפורש, ואף להגביל את הגישה לעובדי ראמ"ה מסוימים הזקוקים לגישה למידע המזוהה.

סעיף 21(ג)(5) – הסעיף אוסר איסוף "מידע רפואי ופסיכולוגי שאינו בזיקה לתפקודו [של התלמיד] בלימודים". אין זה ברור כיצד ניתן לדעת, בעת איסוף המידע, אם יש לו זיקה לתפקוד בלימודים ומי יחליט אם קיימת זיקה כאמור. הבנו כי הכוונה היא למידע בנוגע להקלות ולהתאמות שמבקש התלמיד, בשל מצבו הרפואי או הפסיכולוגי. אם זו הכוונה, יש לבחון אם אכן מידע זה צריך להימצא במאגר הארצי של ראמ"ה, ואם כן – לציין בהצעת החוק כי החריג לאיסור לאסוף מידע רפואי ופסיכולוגי מתייחס למקרה זה בלבד.

סעיף 22(4) וההוראות המקבילות בסעיפים הבאים – אף כי עיקר הבעייתיות בהצעה הוא לגבי מידע אישי על התלמיד ובני משפחתו, יש לוודא כי גם איסוף המידע על עובדי מוסדות החינוך וגופים מתערבים יהיה מוגבל למידע הנחוץ לביצוע מטרות ראמ"ה בלבד ולא יפגע בפרטיות מעבר למידה הדרושה. המידע המפורט בסעיף כולל רשימת פרטים ארוכה, והיא איננה רשימה סגורה. ההצעה מחייבת העברת מידע גם על עובדים מינהליים, שספק רב אם איסוף המידע לגביהם מוצדק.

סעיף 22(6) – מידע על המצב החברתי – כלכלי של התלמידים ייאסף לפי החוק כמידע מצרפי, אך על מנת שמוסד החינוך יוכל לספק מידע זה (וחובה עליו לעשות כן לפי סעיף 29), הוא יהיה חייב לקבל מידע על מצבם של התלמידים כפרטים. אין זה ברור מה מקור המידע של בית הספר, וראוי להבהיר כי אין בחוק זה כדי להתיר למוסד החינוך לאסוף מידע בנושאים אלה על מנת לספק לראמ"ה את המידע המצרפי.

סעיף 22(8) – "מידע בסיסי על אודות תלמיד", לפי ההגדרה, אינו בסיסי כל כך. המונח אף מטעה, כיוון שהוא אינו מוגבל למידע על אודות התלמיד עצמו. הוא כולל גם מידע על אודות הורי התלמיד, מידע שהם עשויים להעדיף שלא לגלותו. איסוף המידע ממוסד חינוכי מחייב את המוסד לאסוף מידע זה, כך שהוא יימצא ויישמר במספר מקומות (כל מוסדות החינוך בהם לומדים או למדו ילדי המשפחה), שרמת אבטחת המידע שלהם אינה ידועה. איסוף מידע זה על ידי המוסד החינוכי הוא בעייתי, כיוון שאם הוא נעשה כחלק מהליך הרישום של הילד, נוצר הרושם שההורה, על מנת לאפשר לילד ללמוד במוסד, חייב למסור מידע זה. נראה כי גם אם יש ערך מחקרי במידע זה, אין לחייב הורה למסור מידע זה (למשל, על משלח ידו או רמת השכלתו). רצוי יהיה לצמצם את רשימת פריטי המידע הנכללים בהגדרת "מידע בסיסי", או לכל

המועצה הציבורית להגנת הפרטיות

הפחות – לקבוע כי מידע זה ייאסף על ידי מוסד החינוך רק אחרי שיובהר להורי התלמיד (או לתלמיד, אם הוא נשאל ישירות) כי אין חובה למסור מידע זה.

סעיף 22(9) – הסעיף מאפשר איסוף מידע על צרכים מיוחדים של תלמיד, מידע שעשוי להיות בעל רגישות לא-מעטה. קביעת התאמות לתלמיד מחייבת מטבע הדברים מסירת מידע אישי לגבי מצבו, אך אין זה ברור מדוע מידע זה, על כל פרטיו, חייב להישמר במאגר של ראמ"ה אחרי שנקבע מה הן ההתאמות שזכאי להן התלמיד. כמו כן, הסיפה בפסקה (9) מאפשרת שמירת מידע אישי מזוהה על צרכים מיוחדים לשם "פיתוח כלי מדידה והערכה". דומה כי צורך זה יכול להצדיק שמירה של מידע מצרפי, אך לא מידע אישי מזוהה.

סעיף 24(3) – ההצעה מחייבת עובדים במוסדות חינוך למסור מידע על אודות עמדותיהם ותפיסותיהם בדבר עבודתם ופעילותם החינוכית בבית הספר. לפי סעיף 29, חובה למסור מידע זה. דומה כי אין כל הצדקה לחייב אדם למסור את עמדותיו ותפיסותיו בנושא כלשהו, במיוחד כאשר המידע נשמר בצורה מזוהה. נציגי ראמ"ה מסרו לנו כי מי שלא ירצה להשיב על שאלות אלה פשוט לא יעשה כן. יש להבהיר בחוק, בין בסעיף זה ובין בסעיף 29, כי מתן תשובות לגבי עמדות ותפיסות הוא בגדר רשות ולא בגדר חובה, ויש להודיע למי שנשאל שאלות כאלה כי אין חובה להשיב, וכי התשובות יישמרו במאגר מידע, כפי שמתחייב מחוק הגנת הפרטיות.

סעיף 28 יחד עם סעיף 31 – סעיף 28 מאפשר איסוף מידע מתלמיד, ולפי סעיף 29, על התלמיד, להבדיל מגופים ואנשים אחרים מהם נאסף מידע לפי החוק, אין חובה למסור את המידע המבוקש. עם זאת, יש להכיר בכך שעצם פעולת איסוף המידע בין כתלי בית הספר עלול ליצור מצג של חובה. לכן, יש צורך בחוק זה לוודא, אף מעבר לחובה של הדין הכללי, כי התלמידים והוריהם מודעים לכך שאין חובה להשיב על שאלות על עצמם, על דעותיהם, על אקלים בית הספר ועל פעולותיהם מחוץ למסגרת בית הספר. סעיף 11 לחוק הגנת הפרטיות מורה כי הפונה לאדם כדי לקבל מידע לשם החזקתו במאגר מידע חייב למסור לנושא המידע פרטים מסוימים, ובין היתר – האם יש חובה למסור את המידע. יש לוודא כי חוק ראמ"ה לא ייתפס כדין מיוחד המסייג את החובה לפי סעיף 11. נהפוך הוא – בשל הרגישות המיוחדת של איסוף מידע מתלמידים בבית הספר, יש לכלול בחוק הוראות מיוחדות שמטרתן לוודא כי התלמידים והוריהם מודעים לכך שמסירת המידע הוא וולנטרי. **ראשית** – יש לחייב לכלול הודעה כזאת בגוף כל שאלון מסוג זה ולחייב את מי שמוסר את השאלונים לתלמידים להבהיר את הדבר גם בעל פה. **שנית**, במידע שיימסר לציבור ולהורים יש לכלול הודעה מפורשת כי מסירת המידע אינה חובה. **שלישית** – יש לחייב מסירת מידע זה להורים בצורה שתוודא שהוא יגיע אליהם לפני איסוף המידע. פרסום בחוזר מנכ"ל ובאתרי

המועצה הציבורית להגנת הפרטיות

אינטרנט אינו מספיק. מוסדות החינוך מוסרים מידע להורים במישרין, בנושאים מגוונים, כדבר שבשגרה, ואין סיבה שמידע זה לא יימסר להורים באותן דרכים. **רביעית** – גם אם לא תהיה דרישה להסכמה פוזיטיבית של ההורים (והבנו שבראמ"ה חוששים שחובה כזאת תפגע קשות במטרות הרשות), יש לכל הפחות ליצור מנגנון של סירוב, בדרך של opt-out, על ידי הודעה של ההורה מראש, ולא להטיל את הדבר על כתפי התלמיד בעת מסירת השאלונים בכיתה. **חמישית** – אין להגביל את ההוראה במשפט האחרון של סעיף 31 למידע לפי סעיף 28(א)-(3)-(8) בלבד. היא רלוונטית לגבי כל סוגי המידע, ובמיוחד פסקה (1), המאפשרת, כאמור, איסוף מידע על אודות הורי התלמידים.

סעיף 28(א)(5) – פסקה זו היא רחבה ביותר. היא יוצאת מחוץ למסגרת החינוכית אל המרחב הפרטי של הילד. הילד יישאל לגבי פעילויות מחוץ לבית הספר ולגבי תרבות הפנאי שלו, ואין לצפות ממנו להבחין בין מידע רגיש למידע שאינו רגיש. מפעילות הפנאי של הילד ניתן ללמוד על דעותיו, אמונותיו, תכונותיו קשריו הבינאישיים ועוד. המלצתנו היא למחוק פסקה זו.

סעיף 28(א)(6) – גם סעיף זה הוא רחב ביותר, והוא חודר לתוך ביתו ובית משפחתו של התלמיד. למעשה, יש כאן איסוף מידע על אודות משפחה באמצעות הילד. נראה כי לפחות לגבי סעיף זה, יש להתנות את איסוף המידע בהסכמת הוריו, שהם למעשה נושאי המידע. ככל שיש מקום לאיסוף מידע על משק ביתו של משפחת הילד, יתכן וראוי לקבוע כי הדבר לא ייעשה על ידי מילוי שאלון על ידי הילד בבית הספר, אלא על ידי מסירת השאלון לילד כדי הוא ייקח אותו לביתו וימלא אותו יחד עם הוריו, אם הם מסכימים לכך.

פרק ו' (הערות כלליות) – בכל הקשור למאגר המידע, יש לקבל את הערותיהם של הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע במשרד המשפטים. הבנו כי הועברו הערות על ידי הרשות, ורק מקצתן התקבלו. לדעת המועצה, ההגנות על המאגר אינן מספיקות, לאור הרגישות הרבה שלו. יש מקום לאמץ את עיקרי ההגנות שקבע המחוקק לגבי מאגר המידע הביומטרי, לפי חוק הכללת אמצעי זיהוי ביומטריים ונתונים ביומטריים במסמכי זיהוי ובמאגר מידע, התש"ע-2010.

כהערה כללית נאמר, כי גם ההגנות המשפטיות והטכנולוגיות הטובות ביותר אינן יכולות לתת הגנה מושלמת למידע אישי שנאגר במאגרי מידע. תמיד יש סכנה של חדירה או שימוש לרעה. כמו כן, יש תמיד אפשרות שאחרי שיוקם מאגר מידע האוגר מידע רב-ערך, יהיו גופים שיבקשו שיותר להם בחוק לעשות שימוש במידע למטרות ציבוריות שונות, שלא לשמן הוקם המאגר. לכן, הדרך הטובה ביותר להגן על הפרטיות במאגר מידע היא לוודא שלא יישמר בו מידע אלא במינימום ההכרחי. כיוון שמדובר במלאכת

המועצה הציבורית להגנת הפרטיות

איוונים, כשם שנדרש ויתור מסוים על הזכות לפרטיות כדי להשיג את המטרות הציבוריות של גוף כמו ראמ"ה, יש גם צורך בויתור מסוים על השגה מלאה של אותן מטרות ציבוריות על מנת לתת הגנה נאותה לזכות לפרטיות. לכן יש לצמצם את סוגי המידע המוכנס למאגר, ולמחוק מהמאגר מידע אישי מזוהה (או להפוך אותו לבלתי ניתן לזיהוי) מיד כאשר אין עוד צורך חיוני בשמירת המידע המזוהה.

אין בהצעת החוק כל התייחסות לצורך למחוק מידע כעבור זמן או להפוך אותו לבלתי ניתן לזיהוי מיד כאשר הדבר ניתן. אנו ממליצים להוסיף הוראה ברוח זו להצעה.

סעיף 32(ד) – סעיף קטן זה הוסף רק בטיטה שהועברה אלינו אתמול, ולכן לא יכולנו לקבל הסברים מנציגי ראמ"ה בעת הדיון במועצה. מסירת מידע מזוהה ממאגר ראמ"ה לבתי ספר היא בעייתית (והיא בעייתית במיוחד אם שוללים את זכות העיון במידע, כמוצע בסעיף קטן (ה)), ולא ברור לנו מה הצורך בתוספת זו.

סעיף 32(ה) – הסעיף, כנוסחו בטיטה שהועברה אלינו, אינו מובן. הוסבר לנו כי הכוונה היא לעיון של אדם במידע על עצמו או על ילדיו הקטינים. ההצעה היא לשלול במידה משמעותית את זכות העיון הקיימת לפי חוק הגנת הפרטיות. לדעתנו, אין לכך הצדקה. ניתן לשקול הוראה הקובעת כי אין זכות עיון בציונים של מבחנים מסוימים, שאין בהם ערך משל עצמם. אך כל עוד יכול המאגר מידע אישי, כגון מידע רפואי ופסיכולוגי הנאסף בקשר להתאמות לתלמידים, אין הצדקה לשלול את זכות העיון הניתנת לכל אדם לגבי מידע על אודותיו במאגרי מידע.

סעיף 33 – הסעיף מאפשר מסירת מידע לפי צו בית משפט, ואכן חובה לכבד צווים של בתי משפט. אך יש לקבוע גם הוראות לגבי המצבים בהם יוכל בית משפט לצוות על גילוי מידע מתוך המאגר. יתכן שיהיה צורך במתן צו של בית משפט לגלות מידע לצורך הליך הקשור לחוק זה ואולי אף לצורך הליך פלילי במקרים מסוימים (ההצעה אוסרת לעשות שימוש במידע בהליך פלילי נגד מוסר המידע, אך לא נגד אדם אחר). אך שונה מאד המצב אם יבקש צד למשפט מבית המשפט לצוות על גילוי לצרכים אחרים (למשל, בהקשר של סכסוך על משמורת ילדים).

סעיף 35 – העונשים המוצעים הם קלים בצורה משמעותית מהעונשים הקבועים בסעיפים 5 ו-16 לחוק הגנת הפרטיות בגין פגיעה בפרטיות והפרת חובת הסודיות לגבי מידע במאגר מידע, ואין זה ברור מדוע מוצע להקל דווקא כאן.

המועצה הציבורית להגנת הפרטיות

לסיום

לחוק המוצע השלכות מרחיקות לכת על הזכות לפרטיות של כל תלמידי ישראל, של בני משפחותיהם ושל עובדי מערכת החינוך. יש לשקול את הדברים בכובד ראש, לאחר דיון ציבורי ראוי ובחינה דקדקנית של כל פרטי ההצעה. לדעת המועצה, ההצעה הנוכחית פוגעת בפרטיות יתר על המידה, ויש לבצע בה תיקונים משמעותיים בסעיפים שונים.

אבקש לשוב ולציין – קיבלנו את טיוטת החוק רק לאחרונה, והדיון במועצה התקיים רק שלשום. מאז, קיבלנו נוסח מעודכן יותר של ההצעה, והבנתי שאף הוא אינו סופי. לא יכולנו לקיים דיון ממצה במועצה אחרי ששמענו את הסבריהם של נציגי ראמ"ה. בשל לוח הזמנים הקצר מאד, לא יכולתי אלא להעלות על הכתב את עיקרי ההערות שעלו תוך כדי הדיון במועצה. אף לא היה סיפק בידי להעביר טיוטה של מסמך זה בין חברי המועצה על מנת שיעירו הערות נוספות ויבהירו את ההערות המועלות כאן. אין אפוא לראות באמור במסמך זה כהערות ממצות של המועצה.

אני ממליצים כי לא יתקיים דיון בוועדת השרים בטיטת החוק אלא לאחר שהערות אלו והערות אחרות של גופים אחרים ייבחנו לפרטיהן.

בברכה,

יהושע שופמן
יו"ר המועצה

העתקים:גב' אורית קורן, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה)
פרופ' מיכל בלר, המנהלת הכללית, ראמ"ה
מר יורם הכהן, ראש הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע, משרד המשפטים
חברי המועצה הציבורית להגנת הפרטיות